

honom att smörja stöflarne, att de icke förfaras, och i höst, att han hänger sina strumpor att torka, för att ej lägga grund till den lungsot, han eljest har i arf. Var också Söta, lilla älskade min försigtig med Lillan isynnerhet om hon får tandplågor. Fråga Thuring, om det behöfs, men medicinera ej efter andras råd. Tag med Dig Calles karta och visa honom hvilka vägar vi resa. Jag skall skicka Dig små beskrifningar från hvarje land.

10 Besök hafva hindrat mig och brefvet blir kortare än ämnadt. Adjö älskade min goda lilla maka. Jag saknar Dig med tårar och saknar vårt lilla barn. Herren Gud vårde Eder, mina enda, mina älskade! Adjö, adjö.

Din öma Snellman.

269 J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 3.VII 1847
HUB, JVS handskriftssamling

20

Kuopio den 3 Juli.

Min egen älskade Make!

30 Det är så tyst och fridfullt, jag sitter vid lilla Hannas vagga, och hör hennes sakta snarkande, hon ler ibland, ack hvad det är ljuft att ega et sådant litet kräk, men tro alldig att jag hålle af henne, för att hon är söt ja äfven vacker, nej, utan därför att hon är mitt barn och jag hoppas att hon med Guds hjelp och mitt bemödande skall blifva et snällt och fromt barn, sina Föräldrars glädje, och då måste du äfven i henne hålla af mig. Jag har rysligt ledsamt, men du måste ej heller hafva allt för roligt, du grubblar väl jämt på huru det är med oss och lilla Hanna men tro Gode Äskade att jag gör mitt bästa äfven om nätterna, hon har varit så snäll, äfven sovit till klockan nie om morgnarna.

40 Mitt sista bref som var skrifvit den första Juli skickade jag till Posten klockan et, men då just hade revalska posten afgott, jag blef mycket ledsen, ty jag förestälde mig din gläje, (att få veta af oss) förbytt till ledsnad på mig, din första tanke hade säkert varit, att jag vore så likgiltig, men tro ej sådant om mig. Ty ingenting i verlden kunde ärsätta dig. Men mitt fel var det ju ej denna gång, utan Magister Melanders som sade mig att jag vid den tiden skulle afskicka mitt bref, men till all lycka tröstade mig Lojander dermed att du nog skulle få det, när det gick öfver Petersburg. Här är just ett bud från Kellgren, som ber att vi nödvändigt borde koma till sågen, och jag har ändå lust att fara efter mycket betänkande, efter de äro så goda ock vill se oss, vi koma att resa öfver Kinahmi backarna och jag är litet rädd för lilli, men Apothekar Kellgren är mycket rädd i backar, så att Josephine försäkrade mig att vi skulle få gå öfver dem, i mårgon resa vi.

50 I tisdag väntar jag bref af dig, jag skall bestyra om att brefvet kommer till Hjelmans. Calle har varit snell, om honom behöfver du ej bekymra dig, jag har gjort som du önskade han sofver i Mag. Mellande rum som först i dag flyttar hit. Jag måste nu straxt gå för att bestyra om ensittzig schäs, ty nu är det morgon, i går började jag brefvet. Lilla Hanna är vaken ock helsar sin Pappa med en kyss på brefvet som du nog skall se märke efter En liten blomma skicka vi dig som betyder Glöm ej oss.

Gud skydde dig, Farväl.

270 *J. V. SNELLMAN – J. L. SNELLMAN 4.VII 1847*
HUB, JVS handskriftssamling

H:fors 4 Juli 47.

Älskade goda Min!

10

Åter blott ett par ord med min öma helsning till Eder.

Klädningsstyget är det vackraste här fås. Lilla kolten är det bästa af allt och gör säkert goda lilla makan min lika mycken glädje som mig. Gråa tyget är för Calle med min hjertliga faderliga helsning och förmaning, att hans uppförande må göra mig glädje, då jag engång återvänder. Skorna äro troligen för stora, men de kunna lätt ändras.

Jag har åter goda vänner här, Fredrik Ehrström och Mag. Backman, hvilka både hjertligen helsa. Vi hafva i dag ätit middag tillsammans på Brunns huset. Båda Emmorna voro der med och en mängd gamla kamrater, hvilka, alla på proposition af Assessor Rabbe drucko Din skål. Femton gånger påminnte jag stora Emma, som var min granne, om Dig älskade min Goda, och tänkte mig, huru gladt förvånad Du skulle varit i den stora salongen, under den vackra musiken, bland det stora sällskapet af ungefär 200 personer och så många våra vänner.

20

Hos Tengströms var jag i går. Alla helsade Dig så hjertligt. Först vid Höststermins slut *taar* Tengström afsked. Jag kommer derföre hit i vår, och då skolen I följa med båda.

I morgon bittida gå vi om bord på ångfartyget. För oss går nog allt väl. Gud gifve blott Er helsa och välgång.

30

Lef väl älskade min maka lilla. Kyss de våra från Din

egen Snellman.

271 *J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 8.VII 1847*
HUB, JVS handskriftssamling

Kuopio den 8. Juli

40

Ömma Älskade Make!

Tack hulda för de kärleksfulla rader, du sende mig, det var så utmärkt roligt att få dem ty jag längtade med otålighet, det är ändå en stor tröst att få bref när man har ledsamt, och det får jag nu för första gången erfaras.

Ännu engång tack för alla kerleksfulla ord, jag måste gråta när jag fick dem och äfven nu kan jag ej afhålla mig derifrån, när jag tänker att vi äro så långt skilda ifrån hvarandra att jag ej engång får kyssa en het kyss på din panna. Skratta ej åt mig, utan tänk att jag skrifvit hvad jag känt fastän mina ord att utrycka känslan kanhända äro alldeles oricktiga, men du har ju öfverseende med dem, som du haft med mycket annat.

50

Låfva mig gode älskade att när du kommer hem, en timme om dagen